

M.J. Koechlin

En hieraan weten wij dat Hij in ons blijft

1 Johannes 3:24 - 4:4

Hier gebruikt Johannes een heel belangrijke uitdrukking. Niet alleen maar het feit dat wij in Hem blijven. Die waarheid is al in hoofdstuk 1 voorgesteld. Maar het feit dat Hij in ons blijft. Hiermee eindigt 1 Johannes 3. De toepassing ervan wordt daarna gegeven. De Heilige Geest die ons gezalfd heeft, is het grote bewijs van het wonen van God in ons. Er volgt niet noodzakelijk uit dat wij ook in Hem blijven, maar als God Zijn Geest aan een gelovige geeft, blijft Deze in die persoon. In het daaropvolgende gedeelte vinden we nog andere waarheden die hieruit voortvloeien.

Maar eerst waarschuwt Johannes de heiligen voor de gevaren die zij lopen. Hoofdstuk 4 begint met een waarschuwing. Hij zal spreken over de Geest van God en over het feit dat Hij in ons blijft, maar hij wil dat wij waakzaam zijn. Want even zeker als de Heilige Geest werkt, zijn er andere geesten aan het werk en dat blijkt uit het feit dat er *'vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld'* (vs. 1). Daarom is de vermaning noodzakelijk: *'Geloof niet iedere geest'*.

Niets heeft de gelovige aan grotere gevaren blootgesteld dan de neiging de Heilige Geest te scheiden van de Persoon van Christus. Johannes verbindt de ontplooiing van Zijn macht altijd aan de naam van de Heer Jezus. Wij zullen bewaard worden in de waarheid, als wij bedenken dat het grote doel van de Geest van God is Hem te verheerlijken. In de praktijk is dit feit de toetssteen van alle onderwijs. Want de Heilige Geest zal altijd Christus voor onze ogen plaatsen. Als dat niet het kenmerk

is van de leer die wordt gebracht, kan men er zeker van zijn dat die leer een valstrik in zich bergt. Als de kerk het grote doel wordt, valt men in de strik van het pausdom. Als personen ons alleen bezighouden, vervalt men in dweepphansucht.

De Heilige Geest is het openbare en schitterende getuigenis van de heerlijkheid van Christus. Dit is de waarheid van het christendom. De Heilige Geest is op aarde gezonden om ons de dingen die Hem betreffen te openbaren: *'Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal uit het mijne nemen en het u verkondigen'* (Joh. 16:14). Hij is niet gekomen om de gemeente te verhogen, maar Christus. Hierin berust overigens de ware heerlijkheid van de verlostten, evenals hun grootste zegen en vreugde. In de naam van Christus is de gemeente gevormd door de Heilige Geest; en ter wille van Christus woont de Heilige Geest in de gelovigen.

Wij weten dat ook wel, maar we moeten niet vergeten dat alle werkingen van de Geest tot doel hebben onze God te verhogen door Jezus Christus. Ons getuigenis en de wegen van ieder van ons moeten ook dat karakter vertonen. Als we daarin falen, verliest het zout zijn smaak.

Om het voorgaande te staven zullen we niet spreken over de misbruiken van het pausdom, maar over bepaalde protestantse genootschappen, die de waarheid in dit opzicht verminken. Bijvoorbeeld het systeem van de Quakers. De reden ervan is duidelijk. De Heilige Geest wordt daar praktisch van Christus gescheiden en het gevolg is, dat onder de schijn van nederigheid, hun getuigenis voortdurend erop gericht is de oude mens te verhogen. Elk kind van Adam wordt in dit systeem verondersteld de Geest van God te bezitten. Het gevolg is dat de waarheid verduisterd wordt, geschaad en zelfs tenietgedaan. Het besef van de val van de mens verdwijnt om plaats te maken voor wat men noemt: het licht van het geweten.

Welke middelen de vijand ook gebruikt, de apostel waarschuwt hier de heiligen ernstig tegen de valse profeten. Demonische instrumenten van die aard zijn in de wereld uitgegaan. Daarom hebben we een beproefde toetssteen nodig om die te onderscheiden. Wij moeten niet beoordelen of iemand Christus toebehoort of niet, maar wel wat het karakter is van de geest die spreekt door de ene of andere leraar.

Het komt ons niet toe ons uit te spreken over de toestand van een mens tegenover God of over zijn eeuwige bestemming. Wij zijn gauw geneigd een oordeel te vormen en uit te spreken, zelfs wanneer de Heer het ons verbiedt (Matt. 7:1). Het is duidelijk dat wij door Hem zijn geroepen onbekrompen degenen aan te nemen als opnieuw geboren gelovigen, die een waar getuigenis geven over Christus. Aan de andere kant moeten we waken ons niet te verenigen met die personen, van wie het getuigenis in woord en werk in strijd is met Zijn naam. Dit is de maatstaf, wat

wel of niet de vrucht van de Heilige Geest is: *‘Hieraan kent u de Geest van God: iedere geest die Jezus Christus als in het vlees gekomen belijdt, is uit God; en iedere geest die niet Jezus als in het vlees gekomen belijdt, is niet uit God; en dit is de geest van de antichrist’* (vs. 2-3).

Sommige vertalingen (NBG) vertalen deze tekst als volgt: ‘iedere geest, die belijdt, *dat* Jezus Christus in het vlees gekomen *is*, is uit God’. De beide geursiveerde woorden veranderen de betekenis van de zin. In de vorige eeuw waren er satanische werkingen die gepaard gingen met godsdienstige aanspraken. De instrumenten waarvan de vijand zich bediende, ontkenden niet dat Jezus in het vlees was gekomen. Integendeel, zij vestigden speciaal de aandacht op de vleeswording en twistten zelfs met bepaalde evangelische predikers, omdat zij die niet duidelijk genoeg vonden in het handhaven van deze waarheid.

Onder deze schijnbare rechtzinnigheid verborg zich een ketterse leer, die bevestigde dat toen Jezus mens werd, Hij een toestand van verderf had aangenomen, een toestand die gelijk was aan die waarin alle kinderen van Adam geboren zijn. Maar dat Hij Zijn volmaaktheid toonde door deze natuur, die Hij had aangenomen, te onderwerpen en te reinigen. Het is dus niet voldoende te belijden, dat Jezus in het vlees gekomen is.

Wat wil de apostel dan zeggen met deze woorden? Het betekent de Persoon Zelf belijden, niet alleen Zijn godheid en nog minder Zijn mensheid gescheiden hiervan, maar Hemzelf erkennen in al Zijn heerlijkheid gemanifesteerd in Zijn vernedering: *‘God geopenbaard in het vlees.’* Geen enkele boze geest zal de Persoon van Christus zo belijden. Hij zal altijd weigeren Zijn heerlijkheid te erkennen. Terwijl het speciale doel van de Geest van God op aarde is de waarheid te handhaven van Zijn Persoon, in alle volheid van Zijn heerlijkheid en in al de genade waarin Hij gekomen is.

Dit vers is niet een definitie van Zijn menselijke natuur; die staat er wel in, maar het is niet het voornaamste onderwerp van de beleden waarheid. Zou men van een kind van Adam kunnen zeggen dat hij in het vlees *gekomen* is? Hoe zou een mens in een andere toestand op aarde kunnen zijn? Hier blijkt de onmetelijke afstand, die ons scheidt van de Zoon van God. De hele mensheid wordt geboren in de situatie van vlees en bloed en kent geen andere toestand. Maar één wonderbaar feit onderscheidt deze goddelijke Persoon, en wel dat Hij nadat Hij de heerlijkheid heeft verlaten, *geopenbaard is in het vlees*.

Wij hadden geen enkel recht op de vernedering van de Zoon van God. Alleen Zijn genade heeft Hem verhinderd bij ons te komen in de goddelijke heerlijkheid die Hem toebehoort. Als Hij in die glans op aarde was gekomen, zou dat het einde van het hele menselijke geslacht hebben betekend. Naar de wil en het raadsbesluit van

God verwaardigde Hij Zich om in het vlees te komen. Het was geen openbaring van uiterlijke heerlijkheid, alleen moreel en in liefde in Zijn nederige mensheid. Het was genade *in Hem onthuld*, zoals wij Hem zien van begin tot eind in deze brief.

De geesten die niet uit God zijn, weigeren de persoonlijke heerlijkheid van Christus te erkennen; behalve wanneer goddelijke macht hen ertoe dwingt. Terwijl de Geest van God Zijn vreugde hierin vindt dit te doen. Dat is de toetssteen voor het onderscheiden van de geesten. Als een leer dus de heerlijkheid van Christus aantast, is dat een absoluut bewijs dat die van de vijand komt. Daarentegen is alle leer uit God, die in overeenstemming met het Woord Zijn Persoon verheerlijkt.

Dit brengt de apostel ertoe om te spreken over het verschil, dat er is tussen wie in de wereld is en wie uit God is. In de eerste is altijd een geest werkzaam van onverzoenlijke tegenstand tegen Christus. Dat is de geest van de antichrist, die op zijn eigen tijd ten volle geopenbaard zal worden. *'Zij zijn uit de wereld; daarom spreken zij uit de wereld, en de wereld hoort hen. Wij zijn uit God; wie God kent, hoort ons; wie niet uit God is, hoort ons niet. Hieraan kennen wij de geest van de waarheid en de geest van de dwaling'* (vs. 5-6).

Bron: Le Messenger Evangélique 1960-294

